

(254) “कृश तनूकरणे” (IV-दिवादिः 1227. अक. सेट्. पर.)

कश्कः-शिका, कश्कः-शिका, चिकर्शिषकः-षिका, ¹चरीकृशकः-शिका;
²कश्शिता-त्री, कश्शयिता-त्री, चिकर्शिषिता-त्री, चरीकृशिता-त्री;
³कृश्यन्-न्ती, कश्शयन्-न्ती, चिकर्शिषन्-न्ती; —
 कर्शिष्यन्-न्ती-ती, कश्शयिष्यन्-न्ती-ती, चिकर्शिषिष्यन्-न्ती-ती; —
⁴व्यतिकृश्यमानः, कश्शयमानः, — चरीकृश्यमानः;
 व्यतिकर्शिष्यमाणः, कश्शयिष्यमाणः, — चरीकृशिष्यमाणः;
⁵कृद्-कृड्-कृशौ-कृशः; — [चरीकृशितः-तवान्;
⁶कृशः, ^A प्रकृशितः, ⁷कृशितवान्, ⁸परिकृशः, कश्शितः, चिकर्शिषितः,
 कृशः, कश्शः, चिकर्शिषुः, चरीकृशः;
 कश्शितव्यम्, कश्शयितव्यम्, चिकर्शिषितव्यम्, चरीकृशितव्यम्;
 कश्शनीयम्, कश्शनीयम्, चिकर्शिषणीयम्, चरीकृशनीयम्;
⁹कृश्यम्, कश्शय्यम्, चिकर्शिष्यम्, चरीकृश्यम्;
 ईषत्कश्शः-दुष्कश्शः-सुकश्शः; —
 कृश्यमानः, कश्शयमानः, चिकर्शिष्यमाणः, चरीकृश्यमानः;

1. ‘रीगृदुपधस्य च’ (7-4-90) इत्यभ्यासस्य रीक् । अलोपस्य स्थानिवद्भावात् लघूपधगुणो न । एवं यङन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
2. ‘पुगन्तलघूपधस्य च’ (7-3-86) इति गुणः ।
3. ‘दिवादिभ्यः श्यन्’ (3-1-69) इति श्यन् । श्यनः ‘सार्वधातुकमपित्’ (1-2-4) इति ङिङ्भावात् अङ्गस्य गुणो न ।
4. ‘कर्तरि कर्मव्यतीहारे’ (1-3-14) इति शानच् ।
5. ‘ब्रश्चभ्रस्ज—’ (8-2-36) इत्यादिना षत्वम् । जश्त्वम् । चत्वेविकल्पः ।
6. ‘अनुपसर्गात् फुल्लक्षीबकृशोल्लाघाः’ (8-2-55) इति अनुपसृष्टाद्धातोः निष्ठातकारस्य लोपः, इडभावश्च निपातितः । सोपसर्गात् तु प्रकृशित इत्येव ।
7. ‘अनुपसर्गात्—’ (8-2-55) इत्येतत् क्तवतौ नेष्यते । तेन एवं रूपम् ।
8. कृशधात्वर्थक्रियानिरूपितोपसर्गत्वाभावात् परेः, परिगतः कृशः—परिकृशः इति प्रादिसमासः । तेन, ‘अनुपसर्गात्—’ (8-2-55) इति निषेधो न शङ्क्यः । परेः कृशधात्वर्थक्रियानिरूपितोपसर्गत्वं नास्तीत्यर्थः ।
9. ‘ऋदुपधात्—’ (3-1-110) इति क्यप् ।
- A. ‘मुस्तामोष्यमसः कितिस्वमसमो लुठचन् खलानोकसः
 मृश्यद्भ्रंशनवर्शकाकृशदयस्तृणाहरो हृष्य मे ॥’ धा. का. 2-66.